

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie petycyi ks. Łukasza Bobrowicza kapelana obrz. gr. kat. przy szpitalu lwowskim o systemizowanie na tej posadzie i podwyższenie płacy.

Wysoki Sejmie!

W załatwieniu sprawozdania komisyyi petycyjnej z petycyi ks. Łukasza Bobrowicza gr. kat. kapelana przy szpitalu powszechnym we Lwowie o podwyższenie płacy i systemizowanie na posadzie zajmowanej, z prawem emerytury, powziął Wysocki Sejm na posiedzeniu z dnia 14. stycznia 1896 następującą uchwałę:

„Petycyę ks. Łukasza Bobrowicza gr. kat. kapelana przy szpitalu powszechnym we Lwowie Ls. 250 o podwyższenie płacy i systemizowanie na zajmowanej posadzie, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania z poleceniem zdania sprawy Sejmowi jeszcze w bieżącej sesyi“.

Wywiązując się z powyższego polecenia Wydział krajowy ma zaszczyt złożyć następujące sprawozdanie:

Uchwałą Wys. Sejmu z dnia 3. października 1871 ustanowiono przy lwowskim szpitalu powszechnym dwie stałe posady kapelanów a mianowicie jednego dla rz. kat. a drugiego dla gr. kat. obrządku. Roczną płacę dla każdego z tych kapelanów ustanowiono na 600 zł. z dodatkiem na pomieszkanie 200 zł. jednak z policzeniem w to płacy z innych funduszków publicznych pobieranej.

Przy wykonywaniu tej uchwały natrafił Wydział krajowy na trudności u Konsystorzy obu obrządków a mianowicie oświadczył rz. kat. Konsystorz, że uchwała Sejmu z 3. października 1871 nie daje podstawy do erylowania kanonicznego beneficjum, gdyż do tego potrzeba wedle przepisów kościelnych dotacyi wieczystej. Takiej zaś dotacyi nie zapewnia wspomniana uchwała. Grecko katolicki konsystorz oświadczył zaś co następuje: „Teraźniejszy proboszcz cerkwi św. Piotra i Pawła (którym był podówczas ks. Julian Sembratowicz) został z dniem 17. września 1855 na obręb całej parafii w której także szpital lwowski się znajduje, kanonicznie zainstalowany i wprowadzony, nabył przeto według istniejących kanonów prawo do całej tej parafii jak długo żyć będzie, które to prawo z wyjątkiem ważnych przyczyn odjętem mu być nie może.

Wskutek tych trudności tudzież ze względu, że co do posady rz. kat. kapelana dotyczący ordynaryat w porozumieniu z c. k. Rządem ustanowił jeszcze dnia 10. października 1851 samoistnego duszsterownika z prawem prowadzenia metryk i wy-

dawaniu świadectw tudzież ze względu że tę posadę piastował ks. Franciszek Tworowski, że przeto obsługa duchowna była na razie dostatecznie zabezpieczoną, postanowił Wydział krajowy odstąpić od zamiaru obsadzenia posad kapelanów, a wskutek dalszych rokowań z obydwojoma konsystorzami poprzestać na następującym stanie rzeczy.

Uchwałą Wydziału krajowego z 14. czerwca 1872 L. 5.787 mianowano ks. Franciszka Tworowskiego kapelanem przy szpitalu powszechnym z płacą 600 zł. i dodatkiem na pomieszkanie 200 zł. lecz stosownie do uchwały Sejmu z dnia 3. października 1871 wliczono w tę kwotę to wynagrodzenie, które ks. Tworowski pobierał z funduszu religijnego a mianowicie: 498 zł. 75 ct.
Z funduszu krajowego pobierał więc ks. Tworowski 301 „ 25 „
co razem czyniło rocznie 800 zł. — ct.

Za obsługę duchowną chorych obrz. gr. kat. wypłacał Wydział krajowy pierwotnie remuneracyą parafii ŚŚ. Piotra i Pawła w kwocie 100 zł., a podwyższył następnie tę remuneracyę do kwoty 200 zł. rocznie, rozp. z dnia 17. października 1873 L. 8.607 na skutek prośby ówczesnego proboszcza parafii ŚŚ. Piotra i Pawła. Po przeprowadzonych zaś rokowaniach z dotyczącym konsystorzem nadał Wydział krajowy uchwałą z dnia 1. września 1874 do L. 10.745 ks. Julianowi Sembratowiczowi proboszczowi parafii św. Piotra i Pawła tymczasowo posadę kapelana przy lwowskim szpitalu asygnując mu całe przez Sejm uchwalone wynagrodzenie w kwocie 600 zł. z dodatkiem na pomieszkanie 200 zł. atoli z obowiązkiem przyjęcia na kooperatora kandydata, którego Wydział krajowy wskaże. Na warunek ten zgodził się gr. kat. konsystorz metropolitalny z zastrzeżeniem prawa przedstawienia Wydziałowi krajowemu kandydatów na kooperatorów.

Uchwałą z 30. września 1874 do L. 18.781 zatwierdził Wydział krajowy pierwotną warunkową nominacyę ks. Juliana Sembratowicza z wezwaniem do przyjęcia jako kooperatora ks. Michała Szulakiewicza, co się też stało.

Gdy do sesji sejmowej roku 1875 przygotowywano organizacyę całej służby lekarskiej, administracyjnej i duchownej (wskutek uznania wszystkich oddziałów szpitala za krajowe) nieproponował już Wydział krajowy dwóch stałych posad kapelanów, lecz doradził Wys. Sejmowi poprzestać na zatrzymaniu dotychczasowego stanu rzeczy i proponował dwie niestałe posady kapelanów z dotychczasową płacą rocznych 600 zł. z dodatkiem na pomieszkanie po 200 zł.

Wys. Sejm przyjął ten wniosek i uchwałą z dnia 22. maja 1875 o etacie posad i plac kraj. szpitala powszechnego nie ustanowił stałych posad kapelanów przyznając im tylko powyższe wynagrodzenie (zamiast płacy).

Gdy skutkiem zawakowania posady kapelana obrz. gr. kat. przy szpitalu lwowskim zajmowanej ostatnio przez ks. Adolfa Wasilewskiego, administratora parafii św. Piotra i Pawła, konsystorz metrop. obrz. gr. kat. przedstawił Wydziałowi krajowemu propozycyę kandydatów — nadał Wydział krajowy dekretem z dnia 23. sierpnia 1887 do l. 42.633 posadę kapelana ks. Łukaszowi Bobrowiczowi, przyznając mu ustanowione wynagrodzenie w kwocie 600 zł.
i dodatek na mieszkanie 200 „
Razem 800 zł.
rocznie.

Nadmieniamy przytem, że wynagrodzenie w tej samej wysokości uchwalili Wys. Sejm dla kapelana kraj. szpitala św. Łazarza w Krakowie.

W kraj. zakładzie dla umysłowo chorych na Kulparkowie, pobierają kapelani tytułem płacy 400 zł.
relutum za wikt 300 „
razem po 700 zł.

rocznie, tudzież dodatki pięcioletnie po 50 zł.
i pomieszkanie w naturze.

Z zestawienia powyższego wynika tedy, że wynagrodzenie za pełnienie ob-
sługi duchownej w szpitalach we Lwowie i Krakowie są równe. Co zaś do zakładu
kulparkowskiego poniekąd niższe — choćby nawet przyjęto w równej wysokości war-
tość pomieszkania w naturze — które w tym zakładzie jest koniecznym ze względu
na znaczne oddalenie od miasta i dane stosunki miejscowe.

Wydział krajowy uważa też za stosowne donieść tu Wys. Sejmowi, że ze
względu na liczne niedogodności i koszta, jakie w ciągu pełnienia obowiązków przez
kapelana obrz. rz. kat. wynikały, a to w wypadkach choroby, lub żądania urlopów —
postanowił po śmierci ś. p. ks. Franciszka Tworowskiego, b. kapelana obrz. łać. szpi-
tala lwowskiego — powierzyć spełnianie funkcji duchownych Zgromadzeniu OO. Mi-
syonarzy za dotychczasowem wynagrodzeniem — które to zarządzenie z całą goto-
wością zatwierdzonem zostało ze strony Najprzewielebniejszego konsystorza Metrop.
obrz. łać.

Wprowadzeniem tej zmiany zapewnioną została nieprzerwana obsługa du-
chowna chorych kraj. szpitala lwowskiego — a nadto usunięte niedogodności i koszta
powodowane chorobą lub urlopowaniem kapelana, dla którego w takich razach nieo-
dzownie starać się potrzeba o zastępcę osobno wynagradzanego, a co najważniejsze,
pełnienie obsługi duchownej przez Zgromadzenie Misyonarzy nie pociąga za sobą cięż-
żaru, jaki fundusz krajowy ponosiłby musiał w przyszłości na wypadek ewentual-
nego systemizowania posad kapelanów przy szpitalach krajowych.

W powyższy sposób sprawowaną jest obsługa duchowna także w szpitalu św.
Łazarza w Krakowie.

Z uwagi na wyżej przytoczone powody, niemniej ze względu na okoliczność,
że uwzględnienie prośby kapelana obrz. gr. kat. w szpitalu lwowskim w jakimkol-
wiek kierunku t. j. czyto systemizowania posady lub podwyższenia płacy pociągałoby
za sobą potrzebę zmiany etatu posad i płac uchwalonego przez Wys. Sejm, a nadto
stworzyłoby nieunikniony i słuszny precedens do żądań w tym kierunku także ze
strony kapelanów innych szpitali kraj.

Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Nad petycją ks. Łukasza Bobrowicza o systemizowanie go na posadzie ka-
pelana szpitala powszechnego i podwyższenie płacy przechodzi Sejm do porządku
dziennego.

Z Rady Wydziału krajowego król. Galicyi i Lodemeryi z W. Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 18. stycznia 1896.

Marszałek krajowy:

St. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Członek Wydziału krajowego.

